

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

mint felülvizsgálati bíróság

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a **dr. H. I. P. ügyvéd által képviselt XXX Egészségpénztár felperesnek a dr. O. V. S. ügyvéd által képviselt Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Budapest, Krisztina krt.. 39.)** alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. február 21. napján meghozott 15.K.33.075/2005/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

ítéletet

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 15.K.33.075/2005/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek **30.000 (harmincezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási perköltséget.**

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékhivatal felhívására - **16.500 (tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti és 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.**

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az alperes a számú határozatával az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) 40/B. § (1) bekezdésének a) pontja, 64/B. §-ának (1) és (2) bekezdése, 68. § (2) bekezdésének b) pontja és az 1997. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 4. § (2) bekezdésének i) pontja alapján 2.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte a felperest. Határozata indokolásában megállapította, hogy a

felperesi pénztár azzal, hogy az ellenőrzés során nem adta át a tagok által igénybevett, a pénztár által nyújtott egészségpénztári szolgáltatások kifizetését alátámasztó bizonylatokat, súlyosan megsértette az Öpt. 64/B. § (2) bekezdését, mivel ezen bizonylatok hiányában az érdemi vizsgálatot nem lehet elvégezni. A felperesi pénztár e magatartásával a jogszabályszerű működés ellenőrzését akadályozta.

A felperes keresetében kérte az alperes határozatának hatályon kívül helyezését.

A Fővárosi Bíróság ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte. Ítéletének indokolásában az Öpt. 40/A. §-ának (2) bekezdésére, 40/B. §-ának (1) bekezdésének a) pontjára, az Eütv. 4. § (2) bekezdésének i) pontjára és 4. §-ának (4) bekezdésére hivatkozással kifejtette a Fővárosi Bíróság, hogy a felperest nem terhelte pénztártitok megtartási kötelezettség az alperessel szemben, mivel a vizsgálati cél és az adatkérés összefüggése igazolt. Az alperes egészségügyi és személyazonosító adatot közigazgatási eljárás céljából kezelhet, és adott volt az a vizsgálati cél, illetőleg tárgy - helyzetkép biztosítása a pénztár által nyújtott szolgáltatások jogszabályi előírásoknak megfeleléséről -, amely az alperest maradéktalanul feljogosította arra, hogy a felperestől az általa meghatározott adatok átadását kérje. A felperes jogszerűen nem tagadhatta volna meg az alperesnek a kért iratok, adatállomány átadását. Mindemellett azonban a bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az alperes a bíróság alkalmazásáról jogszerűtlenül döntött. E tekintetben figyelembe veendő körülmény volt, hogy a 2005. június 28. napján megküldött felügyeleti tájékoztatólevél a július 19-i kezdetű célvizsgálatról és az ott rendelkezésre bocsátani kért iratokról, nem tekinthető olyan konkrét iratanyagoknak, amely alapján a felperes a célvizsgálat megkezdésének napján pontosan tudta volna, hogy az alperes milyen adatállomány átadását kéri. A felperes július 19-én este faxon tájékoztatta az alperest a kért adatállomány átadásának lehetséges időpontjáról és módjáról, ezen tájékoztatót az alperes figyelmen kívül hagyta, úgy értékelte a felperes magatartását, hogy megtagadja az adatállomány átadását. Ezzel szemben a bíróság azt állapította meg, hogy a 2005. június 28-i levélben pontosan és egyértelműen nem voltak megjelölve azok az adatok, amelyek átadását CD lemezen az alperes kérte. Az alperes az 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 2. § (4) bekezdése alapján nem tanúsított együttműködő magatartást az eljárása során, sértve ezzel az eljárási alapelveket. Az alperes az Áe. 2. § (6) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, illetőleg tényállás-tisztázási kötelezettségének annyiban nem, hogy nem biztosította a párbeszédet a közigazgatási eljárás szereplői között.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint a bíróság megsértette a Pp. 215. §-ában foglalt kereseti kérelemhez kötöttség elvét, mert a bíróság jogszerűtlen alkalmazásával kapcsolatban tett megállapítását olyan jogszabályhelyre (Áe. 2. § (4) bekezdés) alapozta, melyre a felperes keresetében nem is hivatkozott. Előadta továbbá az alperes, hogy a bíróság ítéletében a 2005. július 19-i fax üzenettel kapcsolatban iratellenes megállapítást tett, ezzel megsértette a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését. A Fővárosi Bíróság erre vonatkozó ítéleti megállapításaival ellentétben az alperes határozata indokolásából kitűnik, hogy értékelte határozata meghozatalakor a felperes fax üzenetét. Az ítéleti tényállással szemben az alperes figyelembe vette az adatállomány rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos határidőket, az adatállomány átadását és módját illetően a felperes magatartását értékelte. Határozatának indokolása rögzíti, hogy miért nem találta elfogadhatónak a felperes által „megszabott” határidőket és az átadás módját. A KK. 31. számú állásfoglalásra hivatkozással előadta továbbá az alperes, hogy a bíróság határozatát a tájékoztatási kötelezettség hiányára alapítottan nem helyezhette volna hatályon kívül. A felperes hivatkozásával ellentétben a periratokból egyértelműen kiderül,

hogy a vizsgálatot megelőzően 2005. június 28-án kelt értesítőlevélben tájékoztatta a felperest a céllenőrzésről. A kiértesítő levélben felsorolta az előkészíteni kért dokumentumokat, a 7. pont kifejezetten tartalmazza a vásárolt szolgáltatások teljesítését igazoló bizonylatok rendelkezésre bocsátására irányuló felhívást.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a bíróság nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen; a jogcím helytelen megjelölése miatt a kereset nem utasítható el. A pénztártitok tekintetében előadta a felperes, hogy az alperes tájékoztatólevele alapján nem volt abban a helyzetben, hogy pontosan tudhatta volna, az alperes mely adatokat igényelte a vizsgálat megkezdésének napjára.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az Öpt. 40/B. § (1)/ bekezdésének a) pontja alapján a pénztártitok és az üzleti titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn a feladatkörében eljáró Felügyelettel szemben a pénztárhoz intézett írásbeli megkeresése esetén.

Az Öpt. 64/B. §-ának (2) bekezdése értelmében a Felügyelet felhívására a pénztár, és a pénztárral kapcsolatos tevékenységére vonatkozóan a szolgáltató köteles a jogszabályban meghatározott bármely adatot, beszámolót, bizonylatot, vizsgálati anyagot, számviteli nyilvántartásait, szabályzatait, az egyes ügyletekhez kapcsolódó dokumentációit, igazgatótanácsi, ellenőrző bizottsági és közgyűlési előterjesztéseit, azok jegyzőkönyveit, továbbá a könyvvizsgáló írásos észrevételeit, valamint a könyvvizsgálati jelentést magyar nyelven a Felügyelet rendelkezésére bocsátani.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló peradatok alapján megállapította, hogy az alperes az Öpt. idézett rendelkezéseinek megfelelően a kért adatok, bizonylatok megjelölésével értesítette a felperest a céllenőrzés megtartásáról. A felperes azonban az előzetes értesítés, tájékoztatás ellenére az ellenőrzés során nem adta át az alperesnek a tagok által igénybe vett, a felperesi pénztár által kifizetett egészségpénztári szolgáltatások bizonylatait. Erre tekintettel az alperes az Öpt. fentebb idézett rendelkezései, illetőleg 68. § (2) bekezdésének b) pontja alapján törvényes határozattal szabott ki bírságot a felperessel szemben.

Téves és ellentmondásos a Fővárosi Bíróság ítéletében kifejtett jogi álláspontja az alperes határozatának törvényességéről. A Fővárosi Bíróság ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes jogszerűen nem tagadhatta volna meg az alperesnek a kért iratok, adatállomány átadását. A bíróság azonban nem vonta le ezen megállapításának jogkövetkezményeit, azt, hogy a felperes eljárása az Öpt. fentebb idézett, vonatkozó rendelkezéseibe ütközik. Ehelyett azt állapította meg a bíróság, hogy az alperes eljárása nem felelt meg az Áe. alapvető rendelkezéseinek és emiatt nincs helye a felperes bírságolásának. A Fővárosi Bíróság tévedett abban, hogy az alperes nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének, mert az alperes a 2005. június 28-án kelt értesítő levelében tájékoztatta a felperest a július 19-én kezdődő céllenőrzésről és a kért dokumentumokról. A felperes azzal, hogy július 19-én fax útján tájékoztatta az alperest arról, hogy a kért adatok egy részét július 29-én adja át, lényegében a célvizsgálat kezdetén megtagadta az adatok átadását. Sem az Áe., sem az Öpt. az iratok átadásának megtagadása esetén nem ír elő a Felügyelet számára további felhívást vagy egyeztetést, ezért az Öpt. 65.§-ának (3) bekezdése alapján jogszabálysértés nélkül szabott ki bírságot az alperes határozatában.

Kfv. III.37.221/2006/6. szám

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jágerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése alkalmazásával hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság az alperes együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

A felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. §-ának (3) bekezdésén é 50. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2007. január 16.

Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó bíró, Dr.Kovács Ákos sk. bíró

A kiadmány hitelül

bírósági írnok